

[Bernhard Baunsgaard.]

at filmen skal være påtænkt offentligt fremvist. Når jeg kan gå ind for det, er det fordi det naturligvis allerede ligger i den gældende lov, og det har jeg ikke noget imod at præcisere. Alt det andet kan jeg ikke gå med til netop af de grunde, som jeg anførte over for indlægget fra kristeligt folkeparti.

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Jeg må så forsøge for tredje gang at sige det, jeg mener. Jeg har ikke sagt ét ord om, end mindre tænkt én tanke om, at det, som kammeradvokaten skulle interessere sig for, var, hvorvidt en film virkede nedbrydende eller skadelig for Danmarks omdømme i udlandet. Vi har ikke spor lovgivning, der tager stilling til den slags ting. Jeg har sagt — nu er det tredje gang, jeg er heroppe — at det drejer sig om spørgsmålet om, hvorvidt det ville stride mod dansk lovgivning. Det, jeg mener med dansk lovgivning, har jeg også givet eksempler på, nemlig gældende lov om blasfemi, gældende lov om droit moral. Altså ikke tilfælde, hvor det virker nedbrydende, eller andre almindeligheder og slet ikke de tanker, som er ført frem af kristeligt folkeparti, men tilfælde, hvor gældende lov siger: det er forbudt, og det belægges med straf at håne andres tro, livsopfattelse eller race osv. — vi kender jo den nuværende bestemmelse i straffeloven og den beskyttelse, der ligger i droit moral-reglerne.

Når jeg tager ordet og siger det lidt stærkt, er det, fordi det intet har med kristeligt folkepartis forslag at gøre. Det har at gøre med, at man til brug for vurderingen i instituttet på områder, som kan være kontroversielle og, som jeg sagde før, kan nærne sig det retsstridige, får et bredt grundlag, inden det træffer sin endelige afgørelse, ikke af, om støtten skal gives, men hvordan det harmonerer med dansk lovgivning i øvrigt. Siger kammeradvokaten eller en anden instans: ja men det ligger helt udenfor, det er helt legalt, så står bestyrelsen stadig væk frit.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg gør opmærksom på, at der er anmodet om en række korte bemærkninger, så jeg

bliver nødt til herefter at tage dem i den rækkefølge, der er anmodet om dem.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Også dette er jeg imod.

(Kort bemærkning).

Gerda Møller (KF):

Kulturministeren er inde på, at den ordning, som jeg omtalte, var hr. Lembourn netop interesseret i, og han ville have de uafhængige konsulenter gjort endnu mere uafhængige. Det er jeg fuldkommen klar over, og jeg er også godt klar over, at konsulentordningens tokenalsystem er blevet indført for at sikre, at en ensidig linje ikke skulle dominere i indstillingerne. Men det burde jo nok kunne ske, uden at man dermed krænkede andre menneskers moralske eller religiøse indstilling, og det er jo det, vi anfægter ved den praksis, der har været.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Sidste sommer stod kulturministeren og folketinget aldeles ikke magtesløse over for nogen situation, som hr. Chr. Christensen har påstået. Der var ikke nogen som helst grund til eller mulighed for at anvende nogen magt. Der var 143.000 underskrivere, som ikke syntes om en ekspertafgørelse, som var faldet i henhold til gældende lovgivning. Der var ingen lejlighed derved til at demonstrere nogen form for magt. Der skulle ikke ændres noget i nogen paragraf i anledning af den tilkendegivelse, der er indsamlet — som tidligere ordførere har været inde på — regelmæssigt på forskellige underskriftslistor. Der er i øjeblikket en avis, der har én i gang om en økonomisk lovgivning, som hr. Chr. Christensens parti er delhaver i. Jeg vil ikke tro, uanset hvor mange underskrifter der kommer som resultat af denne indsamling, at kristeligt folkeparti vil synes, at der er grund til magt-anvendelse eller til at ændre noget af det, man har vedtaget.

Problemet er i virkeligheden ganske enkelt. Jeg har før talt om bøger og malerier, og det er der også andre der gjorde. Må jeg så spørge hr. Chr. Christensen, som jeg formoder tager ordet én gang til: hvordan